

i Nissum Bredning hele året er efter ønske fra Centralforeningen for Fiskeriforeninger i Limfjorden opretholdt uændret for at bevare mulighederne for genoptagelse af omplantningerne af smårødspætter fra Nissum Bredning til andre lokaliteter i Limfjorden.

Stk. 9 erstatter SL § 12, stk. 7 og SL § 13, stk. 3. Mindstemaskestørrelsen er angivet efter ny målemetode, jfr. § 14.

Til § 14.

Bestemmelsen er ny og indfører i saltvandsfiskeriloven den internationalt anvendte maskemålemetode, således som denne er defineret i de internationale overenskomster, som Danmark har tiltrådt. De foreslåede maskemål beregnet efter denne metode svarer tilnærmelsesvis til de hidtil fastsatte mindstemaskemål taget fra knude til knude.

Til § 15.

Stk. 1 svarer til SL § 12, stk. 8-9. Til de forbudte redskaber er yderligere henført *risgårde*, jfr. SL § 13, stk. 1, der i dag kun er i brug i yderst begrænset omfang. Redskabet er skadeligt derved, at fredet fisk og undermålsfisk fanget i dette, normalt ikke kan udsættes igen i levedygtig stand.

Udgået af forbudet er brug af elektricitet, der muligvis kan udvikles til et for fiskeriet ønskværdigt hjælpemiddel, og som man derfor ikke generelt bør udelukke fra at komme i betragtning, jfr. § 16 stk. 1.

Forbudet mod brug af *piglyster* er foreslået udvidet til at omfatte alle stangeredskaber, herunder spyd og pile, som er forsynet med modhager til at fastholde den spiddede fisk, ligesom der foreslås indført forbud mod brug af skrabepilk, et redskab der har fundet en vis udbredelse, navnlig blandt lystfiskere på den jyske vestkyst. Skrabepilken ødelægger et betydeligt kvantum undermålsfisk og fiskemetoden i sig selv er ikke tiltalende.

Stk. 2 svarer til SL § 13, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at undermålsfisk og fredet fisk ikke går til grunde i de faststående redskaber, men kan gendudsættes i levedygtig stand, jfr. § 22, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 4 erstatter SL § 12, stk. 10. Det hidtidige absolutte forbud foreslås ophævet og i stedet givet adgang for fiskeriministeren til at skride ind, såfremt skadelige virkninger af brugen af redskaber med skærende anordninger konstateres.

Til § 16.

Stk. 1 og 2 afløser bestemmelserne i SL § 13,

109 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

stk. 9. Medens der hidtil kun har været adgang for fiskeriministeren til efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter samråd med Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, at tillade brugen af nyopfundne eller væsentligt forandrede redskaber, som omfattes af forbud i loven, foreslås nu en mere generel ordning, hvorefter der i hvert enkelt tilfælde af fiskeriministeren under samme forudsætning tages stilling til, hvorvidt et sådant redskab eller nye hjælpemidler, f. eks. lys, lyd eller elektricitet må benyttes eller ej. Dette får navnlig betydning, for så vidt der måtte blive konstrueret eller opfundet skadelige redskaber, som man ikke har fornøden forudseenhed til at kunne formulere forbud imod.

Stk. 3 svarer til SL § 14.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer med visse redaktionelle ændringer til SL § 13, stk. 6.

Til § 18.

§ 18 svarer med enkelte ændringer til SL § 13, stk. 4. Det bemærkes, at grænselinjen er foreslået ændret i Ålbæk bugten, dels af praktiske grunde for at få en bedre kontrollabel linje frem, dels for i nogen grad at imødekomme de lokale fiskerigorganisationers ønske om en linje noget nærmere kysten i bugtens midte. De hidtidige undtagelser, dels i første pkt. for så vidt angår tobisvod af lærred samt åledrivvod og åleslæbevod, dels i 2. pkt. for så vidt angår makrelvod og snurpenot er udgået, idet disse redskaber ikke mere har praktisk betydning.

Til § 19.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 3 svarer til SL § 16, stk. 3. Den hidtidige bestemmelse i SL § 16, stk. 3, 2. pkt., hvorefter spørgsmålet om, hvorvidt en spærring finder sted afgøres af fiskerikontrollen, der kan beordre de pågældende redskaber fjernet, er udeladt i forslaget som upåkrævet ved siden af bestemmelsen i 1. pkt. Det bemærkes herved, at det, da man ikke kan udelukke domstolene fra at tage stilling til, om der er sket spærring af et vandløb i strid med 1. pkt., må være fiskerikontrollen, der alene i første omgang tager stilling til, om der skal gribes ind. Nogen særlig bestemmelse herom er ikke nødvendig.

Stk. 4 svarer til SL § 16, stk. 4.

1. pkt. er omredigeret for at klargøre, at meningen med bestemmelsen alene er, at give fiskeriministeren en bemyndigelse til i almindelighed at fastlægge de heromhandlede grænser, hvor der kan være tvivl om deres beliggenhed og ikke f. eks. under en straf-